

Maria Antònia Munar, presidenta del Consell i d'UM, ha destacat que amb l'acord no hi ha ni guanyadors ni perdedors.

El pacte urbanístic de Mallorca

El passat dimarts, dia 22 de gener, el Consell de Mallorca aprovà la nova moratòria urbanística de dos anys que dóna llum verd al futur Pla territorial mallorquí. És el pacte urbanístic de Mallorca.

Han estat necessaris sis mesos d'intenses negociacions, però finalment l'acord urbanístic global dins del Pacte de Progrés és una realitat. El plenari del Consell de Mallorca aprovà la setmana passada la nova moratòria urbanística de l'illa gran, amb els vots favorables del PSIB, PSM, UM i EU-Els Verds, i en contra del PP, és a dir, disset vots favorables i setze en contra. Era la concreció institucional d'un difícil acord polític entre els membres del Pacte governamental. Ara, el Govern balear deixarà decaure la seva moratòria i l'anunciada reforma de les Directrius d'Ordenació Territorial (DOOT) no es farà. El Consell de

Mallorca serà la institució més important quant a la política urbanística de la major de les illes. La moratòria aprovada tindrà una vigència de dos anys. Durant aquest temps, el Consell haurà d'aprovar l'anunciat Pla Territorial de Mallorca que serà la vertadera "constitució urbanística". L'eina jurídica que servirà per a dissenyar el futur creixement insular.

Tot i que el Pacte votà en bloc, la coalició EU-Els Verds va manifestar discrepàncies sobre la manera dur a terme la negociació i, especialment, pel fet que es renunciava a la prevista reforma de les DOOT. Tot i això, es considera l'acord una passa endavant respecte a la situació que hi havia fins ara. L'entitat ecologista

més important de les Illes, el GOB, ha fet valoracions semblants. Miquel Àngel March, el portaveu, explicà que si bé hi ha clars avenços, l'organització ecologista lamentava que el Govern no compleixi el que s'acordà en el Pacte de Progrés de 1999, pel qual es comprometia a fer una reforma efectiva de les DOOT.

La resta de partits del Pacte (PSIB, PSM i UM) es congratulaven, amb alguns matisos, per l'acord. Les paraules, instants abans d'entrar al plenari, de la presidenta del Consell i d'UM, Maria Antònia Munar, potser donen fe de les dificultats amb què s'ha treballat aquest mig any: "Aquesta moratòria és fruit de la negociació que ha permès un acord entre diferents forces, amb un ampli consens, en el qual no hi ha ni guanyadors ni perdedors."

Es referia, òbviament, als partits del Pacte i a les crítiques, implícites i explícites, que s'han sentit per la renúncia del Govern de reformar les DOOT. A banda d'aquests, però, el PP ha estat, sens dubte, l'únic perdedor. Perdedor i considerablement empipat. No només hi votà en contra, sinó que utilitzà arguments molt durs per justificar la seva posició: "Això és un acord producte dels interessos del Pacte, seguint una tècnica de república bananera, que ha deixat els ciutadans en una indefensió absoluta." Els conservadors anunciaren que estudiaran un recurs judicial atès que consideren que la moratòria té aspectes nuls de ple dret.

Moratòria. Tal com s'ha fet referència abans, la moratòria estarà vigent a Mallorca durant dos anys. Només aquesta, i no dues com hi havia fins ara. Efectivament, quan el mes de juliol de l'any passat UM anuncià que impulsaria, i aprovaria (com així va ser) en el Consell Insular una moratòria urbanística, el Govern balear contestà –amb indissimulat malestar– amb l'aprovació al cap d'unes setmanes d'una altra moratòria que afectava totes les illes. Aquesta duplictat de moratòries provocà una gran crisi en el Pacte, especialment entre PSIB i UM. Després de setmanes de problemes, diverses reunions, durant el setembre i l'octubre, entre Francesc Antich i Maria Antònia Munar, anaren aplanant el camí d'un definitiu acord. La darrera setmana

La construcció queda subjecta a severes restriccions. Una de les més importants a Mallorca és la quota màxima de 450 habitatges unifamiliars per any en sòl rústic.

de setembre el president remodelà el seu Govern, i en canvià el titular d'Obres Públiques. Josep Antoni Ferrer fou substituït pel veterà Francesc Quetglas. Immediatament, el nou conseller s'apressà a concretar tècnicament l'acord polític d'Antich amb Munar. Des de l'octubre fins a les passades festes de Nadal, les reunions sovintejaren. L'acord entre els responsables d'urbanisme del Govern balear, Quetglas, i del Consell de Mallorca, Rafel de Lacy, va ser passat a l'aprovació política, concretada a principi de gener. Era el camí franc per arribar al plenari del passat dia 22.

Bàsicament, el fet que Mallorca tingui ara una sola moratòria significa que durant aquests dos anys (o fins que el Consell aprovi el Pla Territorial) la construc-

ció queda subjecta a severes restriccions, entre les quals les més importants són: una quota màxima de 450 habitatges unifamiliars per any en sòl rústic –aquesta quota serà, en un termini de tres mesos, distribuïda per la Comissió Insular d'Urbanisme entre cada municipi–, i la prohibició de construcció dels habitatges unifamiliars en els municipis de creixement superior al 10% en els darrers cinc anys, excepte en els pobles de l'interior amb menys creixement. A banda, queden exclosos de la moratòria els habitatges plurifamiliars de tipus social, dels quals se'n podran construir 1.600 anuals; i també s'exclou de la moratòria les rehabilitacions integrals d'edificis, sempre que l'actuació no suposi un increment dels habitatges que ja tenia l'edifici. Aquestes són les restriccions més importants. La resta, ja vigents, fan referència a edificis d'allotjament turístic.

Així, doncs, després de la "guerra urbanística" desfermada en el si del Pacte de Progrés, i entre el Consell Insular de Mallorca i el Govern balear, l'estiu passat, s'ha arribat a la "pau de la moratòria". Per primer cop Mallorca té una política urbanística clarament restrictiva. Ara caldrà esperar la redacció del Pla Territorial per veure quin serà el model urbanístic definitiu.

De la "guerra urbanística" desfermada en el si del Pacte de Progrés s'ha passat a la "pau de la moratòria"

Miquel Payeras